Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 730 (6164) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Miercuri 19 noiembrie 1969

LUCRĂRILE SESIUNII MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

Marea Adunare Națională a Republicii Socialiste România și-a continuat, marți dimineața, lucrările celei de-a treia sesiuni a celei de-a șasea legislaturi.

Deputații și invitații au întîmpinat cu puternice și îndelungi aplauze sosirea în sala de ședințe a tovarășilor: Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraș, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Constantin Drăgan, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Petre Lupu, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Vasile Vîlcu.

Trecîndu-se la punctul 2 de pe ordinea de zi, deputatul Cornel Onescu, ministrul afacerilor interne, a prezentat expunerea la Proiectul de lege privind organizarea și funcționarea Miliției. Raportul Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat și al Comisiei juridice la acest proiect de lege a fost prezentat de deputatul Dumitru Balalia, președintele Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat.

După discutarea pe articole, Marea Adunare Națională a adoptat prin vot secret, cu bile, Legea privind organizarea și funcționarea Miliției.

La următorul punct de pe ordinea de zi deputatul Florea Dumitrescu, ministrul finanțelor, a prezentat expunerea la Proiectul de lege privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor organizațiilor socialiste. Deputatul Aurel Vijoli, președintele Comisiei economico-financiare, a prezentat raportul acestei comisii și al Comisiei juridice.

Proiectul de lege a fost apoi discutat pe articole. În continuare, prin vot secret, cu bile, Marea Adunare Națională a adoptat Legea privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor organizațiilor socialiste.

La cel de al 4-lea punct al ordinei de zi, ministrul justiției, Adrian Dimitriu, a prezentat expunerea la Proiectul de lege privind executarea pedepselor, iar deputatul Mihail Ghelmegeanu, vicepreședinte al Comisiei juridice, raportul acestei comisii la proiectul de lege în discuție.

În cadrul dezbaterilor ce au urmat, au luat cuvîntul deputații Emilian Nucescu, președintele Tribunalului Suprem al Republicii Socialiste România, și Gheorghe Pop, prim-vicepreședinte al Consiliului popular județean Maramureș.

După discutarea pe articole, Marea Adunare Națională a adoptat prin vot secret, cu bile, Legea privind executarea pedepselor.

În ședința de azi dimineață, deputații au adoptat de asemenea, modificări în componența unor comisii permanente ale Marii Adunări Naționale, — punct prevăzut în ordinea de zi. La propunerea Biroului M.A.N., în locul deputatului Florea Dumitrescu, care îndeplinește funcția de ministru al finanțelor, deputatul Virgil Pîrvu a fost ales membru al Comisiei economico-financiare. În locul deputatului Angelo Miculescu, care îndeplinește funcția de ministru al agriculturii și silviculturii, Marea Adunare Națională a ales pe deputatul Dumitru Coliu ca membru al Comisiei pentru agricultură și silvicultură.

La amiază, ședința plenară a luat sfîrșit. Tovarășul Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, a anunțat că, în conformitate cu principiul sesiunilor deschise, lucrările actualei sesiuni vor continua în comisii permanente, care vor examina celelalte proiecte de legi înscrise pe ordinea de zi a sesiunii. Reluarea lucrărilor în ședințe plenare va fi anunțată din timp.

(Agerpres)

SUB LUPA EXIGENȚĂ A OBIECTIVITĂȚII

● CONSIDERAȚII PRIVIND COMPORTAREA REPREZENTATIVEI NOASTRE DE FOTBAL ÎN MECIUL FINAL AL GRUPEI ● FISURILE MICI POT PRODUCE BREȘE ADÎNCI ● MEXICUL NU ESTE ATÎT DE DEPARTE PE CÎT CRED UNII ● CALIFICAREA ÎN TURNEUL FINAL NU ÎNSEAMNĂ O POLIȚĂ ÎN ALB

Meciul cu Grecia s-a încheiat, acum cîteva zile, consfințind victoria echipei României, în grupa I a preliminariilor Campionatului mondial de fotbal, a cărui finală va avea loc în Mexic, anul viitor. Și totuși, comentariile privind desfășurarea acestei partide-cheie sînt încă în actualitate. Pe bună dreptate, s-ar putea pune întrebarea: de ce? Explicațiile sînt multiple și dintre ele ne propunem să menționăm cîteva.

În primul rînd, ne apare firesc ca la capătul unei etape importante, așa cum a fost cea din cadrul grupei, evoluția globală, dar și cea parțială, a echipei noastre să fie supusă unei analize serioase, lucide, cît mai cuprinzătoare. Pe de altă parte, necesitatea unor concluzii, îmbrățișînd nu numai comportarea tehnico-tactică a formației naționale se impune, a se face, pentru cunoașterea ambianței generale care a înconjurat evenimentul de-a lungul desfășurării sale deoarece, după cum s-a văzut, comportarea celor 11 purtători ai tricourilor naționale a mobilizat atenția unor largi mase de oameni din țara noastră, care au participat activ și pasionat la disputele din București și, indirect, la cele de peste hotare; totodată, pregătirea psihologică, realizată, în primul rînd, în cadrul lotului de către antrenor, cît și cea medicală, consolidarea capacității de voință și de concentrare în cadrul pregătirilor și mai ales pe durata disputelor propriu-zise, au însemnat tot atîtea amănunte importante ale participării fotbaliștilor noștri la întrecerea amintită. Chiar și presa a trebuit să desfășoare o strategie anume, în funcție de importanța întîlnirilor, de stadiul pregătirilor, de implicațiile izvorîte din desfășurarea în paralel a campionatului și a construcției echipei naționale, a contactului cu opinia publică, cu informarea și pregătirea acesteia pentru fiecare meci.

Iată de ce retrospectiva obiectivă, în sens critic constructiv mai ales, apare drept necesară cu atît mai mult cu cît prima etapă a obținerii calificării s-a încheiat favorabil pentru fotbaliștii români.

Vom începe prin a mărturisi că adeseori, încălziți de sentimente legitime țintind dorința imperioasă a promovării soccerului nostru în scara valorilor mondiale recunoscute, în intenția mobilizării jucătorilor și a publicului pentru o operă comună închinată aceluiași scop, ne-am lăsat — noi înșine — înclinați mai mult spre fantezie și metaforă decît ne-am aplecat asupra aspectelor concrete ale muncii de pregătire, asupra deficiențelor constatate sau întrevăzute, preferînd efemeritatea spumoasă a verbului, profunzimii analizelor, comparării lucide a circumstanțelor, elaborării de concluzii eficiente.

Desigur, lupta sportivă implică o încărcătură afectivă importantă, dar nu atît de masivă pe cît trebuie să fie cea de strictă specialitate, tehnico-tactică, fizică și de voință, condiția sportivă fiind mai cu seamă aspră, bărbătească, severă de la amănunt la general, dîrză pînă la încăpățînare, și cu atît mai consecventă și ascendentă cu cît țintește mai departe.

Am înțeles toate aceste aspecte duminică după-amiază, atunci cînd admirabilul nostru public amuțea încetul cu încetul în fața evoluției insuficiente în raport cu așteptările noastre a celor 11 fotbaliști creditați cu o nemăsurată încredere, cu un echilibru multiplu și perfect, cu ceea ce numim șansa hîrtiei. Valoarea recunoscută a adversarilor ce-și disputau un loc la finala din Mexic recomanda echipa noastră; tradiția întîlnirilor anterioare de asemeni, oaspeții nereușind niciodată să-i învingă pe români; terenul propriu, cu publicul local și însuși clasamentul, din acel moment, al grupei îndrituiau presupunerea robustă a unei calificări fără prea multe probleme, obținută printr-o victorie. Dar, aceasta nu s-a produs și, în schimb, am fost martorii unei comportări inegale în cele două reprize, trăind chiar spectrul unui posibil eșec pe care, în acel moment de tensiune, cu greu ni l-am fi putut explica și care ar fi contestat toate calculele prealabile, însăși evidența unui raport de forțe unanim acceptat pînă atunci. Tocmai de aceea se impune ca acum, cu mintea limpede a înțeleptului care știe să învețe binele la rău, se cere o justă apreciere a celor întîmplate.

Calificarea obținută conferă ambianța de calm necesară unei analize din care să lipsească, pe cît posibil, subiectivismul, analiză destinată îndreptării unor erori, în viitor. Ziarul nostru, încă în cronicile și aprecierile făcute îndată după joc, a exprimat unele rezerve în privința jocului prestat și asupra randamentului și comportării

I. MITROFAN

(Continuare în pag. 3)

„TROFEUL CARPAȚI" LA HANDBAL FEMININ

Astăzi, în sala Sporturilor din Cluj, au loc partidele finale

CLUJ, *18 (prin telefon, de la trimisul nostru).* — La capătul celor trei zile de întreceri preliminarii, în care au fost programate 12 jocuri, ediția jubiliară a „Trofeului Carpați" și-a desemnat finalistele. Echipa R. D. Germane a parcurs itinerarul meciurilor de calificare cu dezinvoltură, manifestînd o evidentă superioritate în confruntările cu fiecare din cele trei adversare. Cealaltă finalistă, reprezentativa României, a dat uneori emoții numeroșilor ei suporteri, cu deosebire în prima parte a întîlnirilor. Tracul pune prea mult stăpînire pe aceste fete talentate și handicapul unui început nesigur te obligă apoi în finalul jocurilor la eforturi mari, la o oboseală fizică și nervoasă care, fără îndoială, nu rămîne fără repercusiuni.

„Trofeul Carpați" este un veritabil test. Vorbindu-ne despre rezultatele sale, ziaristul iugoslav MILOȘ GLIGORICI de la Sportske Novosti din Zagreb spunea: *„Handbalul feminin mondial este dominat de echipa R. D. Germane. Omogenă, cu valori certe, sudată în nenumărate jocuri, beneficiind, în plus, și de o vastă experiență, formația antrenorilor Becker și Kretzschmaar s-a dovedit a fi cu o clasă peste celelalte participante. Ea este urmată de un pluton compact, egal valoric, alcătuit din reprezentativele României, Uniunii Sovietice, Ungariei și Iugoslaviei. Turneul de la Cluj, deosebit de util, excelent organizat, a scos însă în evidență o tendință care ar trebui să-i pună pe gînduri pe specialiști: jocul mult prea dur al fetelor, uneori chiar mai dur decît al băieților, cu evidente apropieri față de rugby. Rezultatul nu poate fi altul decît reducerea spectaculozității și frumuseții handbalului feminin. Mai mult decît atît există pericolul scoaterii din activitate — prin accidentare — a unui mare număr de jucătoare. Așadar, atenție!".*

În mod cert confratele nostru din Zagreb are dreptate. Sutele de faulturi, sancționate sau nesancționate, au sufocat partidele, au fragmentat jocul, l-au lipsit de cursivitatea și rapiditatea care-l impun în fața spectatorilor. Dorința de afirmare, de victorie le stăpînește atît de mult pe handbalistele din primul eșalon încît ele sînt gata să sacrifice totul pentru un gol în plus.

Firește, „Trofeul Carpați" n-a scos în evidență numai acest lucru. Sînt nenumărate concluziile pe care specialiștii le trag de pe urma confruntării acestor echipe, ce vor aspira în 1971 la titlul mondial. Unora dintre aceste concluzii le vom face loc în coloanele ziarului nostru într-un viitor nu prea îndepărtat. Astăzi vom da cuvîntul cunoscutului arbitru elvețian MARCEL

Hristache NAUM

(Continuare în pag. a 4-a)

PATRU PUGILIȘTI ROMÂNI PARTICIPĂ LA TURNEUL DE LA LENINGRAD

Astăzi au părăsit Capitala — îndreptîndu-se spre Leningrad — patru pugiliști români, invitați pentru a participa la un important turneu internațional, între 18—26 noiembrie. Împreună cu antrenorul Petre Pop au făcut deplasarea următorii boxeri: Achim Ursuleanu (semimuscă), Gabriel Pometcu (cocoș), Antoniu Vasile (ușoară) și Arpad Majay (semimijlocie).

Sovietica Bobrus a reușit să pătrundă la semicercul echipei Ungariei și încearcă să arunce la poartă cu toată opoziția lui Toth și Ferenczne.

Foto: R. WAGNER-Cluj

Un atractiv turneu voleibalistic

În mijlocul unui campionat feminin fără sclipiri, federația de specialitate a luat hotărîrea, dictată de împrejurări (formarea lotului național), să ofere măcar bucureștenilor trei zile de volei de calitate, invitînd la un turneu cele mai bune echipe din țară — Dinamo, Penicilina și Rapid — și una de peste hotare, Selecționata Berlinului. Turneul va începe la 25 noiembrie (în sala Dinamo, de la ora 17.30) și va debuta cu o partidă, Dinamo — Penicilina, al cărei interes este sporit și de faptul că rezultatul va conta și în campionat datorită amînării acestei întîlniri din cauza participării campioanelor noastre la Dinamoviadă, după care Rapid va primi replica Selecționatei Berlinului. În ziua a doua se vor desfășura, de la aceeași oră, meciurile Dinamo — Rapid și Selecționata Berlinului — Penicilina, iar în ultima zi partidele Penicilina — Rapid și Selecționata Berlinului — Dinamo.

DIRT-TRACK-UL, ÎNCOTRO?

Un sport tradițional, spectaculos, iubit, rentabil, se zbate în ghearele agoniei. Un sport adulat de public respiră ca muribunzii și să nu ne mire dacă într-o bună zi își va da duhul — simplu, bărbătește, fără remușcări, ca într-o povestire tristă de Hemingway.

Acest sport este DIRT-TRACK-ul!

Un sport care a fost cîndva mare. Mare prin „istoria" sa (face parte din disciplinele împămîntenite pe aceste meleaguri încă la începutul secolului), prin strălucitii alergători pe care i-a dat, prin pasiunea statornică a unor piloți și a unor inimoși activiști, captivați de simfonia motoarelor. Acest sport era la noi, cu numai 5—6 ani în urmă, ceea ce în colțul cel mai de vest al Europei sînt înfocatele corride.

Vă amintiți ce se petrecea în splendidul manej de la Dinamo? N-ați uitat, de bună seamă, cununa aceea ovală de zgură roșie, pe care un Monolete autohton, numit Ion Cucu, oprea respirația tribunelor (cu 7—8 000 de spectatori!), strunindu-și taurul cu nări de flăcări... Dar acele timpuri au apus.

A fost întîi o gafă care a costat niște bani. Pe urmă a venit o pauză generatoare de deficite la capitolele mașini, alergători, încasări. În sfîrșit, s-a trecut la „reparații", construindu-se un nou manej în Pantelimon, la baza sportivă Metalul. Un mănunchi de tineri entuziaști au lucrat acolo, cu sprijinul dat de Uzina „23 August", pentru a reînvia corridele motorizate. Dar, vai, totul s-a împotmolit din nou.

O știre oarecare, inserată recent într-un ziar, chema incert spectatorii la pista din Pantelimon. Am fost acolo și am asistat la un penibil concurs de dirt-track: mașini care nu voiau să pornească, starturi ratate, manșe în care numai unul sau doi din cei patru combatanți reușeau să acopere turele de pistă, iar tribunele — goale! Ba nu, într-una din ele erau cîțiva spectatori, dar ei veniseră pentru altceva, pentru întîlnirea de fotbal ce trebuia să înceapă la prînz. Am așteptat, cu firească nerăbdare, finalul. Am vrut să-l vedem pe cîștigător. Dar finalul n-a mai avut loc. Ultima manșă s-a anulat pentru că sosise ora începerii meciului de fotbal, iar fluierul arbitrului a surprins oficialii de motociclism pe gazon.

Ce se întîmplă cu dirt-track-ul? Avem mașini, există din nou o pistă dar, cu toate acestea, într-un întreg sezon sportiv nu s-au organizat decît 5—6 concursuri de factură mediocră. De aici lipsa de antrenament a concurenților, dezinteresul publicului, absența mijloacelor materiale. Am discutat cu cîțiva sportivi. Ei sînt indignați din cauza inactivității. Am chestionat persoane de la clubul Metalul, de la secțiile de motociclism bucureștene. N-am primit nici un răspuns precis, ci doar ridicări din umeri, scuze nefondate sau învinuiri aruncate dintr-o parte în alta.

Dirt-track-ul e în agonie. „Corrida" autohtonă respiră ca un muribund. „Toreadorii" noștri privesc nostalgic scurgerea timpului, iar telegarii lor de foc ruginesc în magazii. O liniște nefirească a cuprins manejul din Pantelimon, care ar putea să procure săptămînă de săptămînă admirabile bucurii și să aducă substanțiale beneficii. Cineva trebuie să coboare neîntîrziat în arenă pentru a lua... taurul de coarne. Și acest cineva este FEDERAȚIA DE MOTOCICLISM.

Curaj!

Dumitru LAZAR

Reprezentative din 7 țări în turneul masculin de handbal de la Timișoara

Nici nu se vor stinge bine ecourile valorosului turneu internațional de handbal feminin de la Cluj și o altă mare competiție va solicita atenția iubitorilor acestui sport. Este vorba de **întrecerea formațiilor masculine, participante tot la „Trofeul Carpați", întrecere ce se va desfășura între 22 și 26 noiembrie la Timișoara.**

Cu acest prilej vor fi prezente în țara noastră cîteva dintre cele mai bune reprezentative masculine de handbal din Europa, unele dintre ele aureolate cu performanțe deosebite. Dar, pentru început, să vedem ce echipe vor intra în disputa pentru „Trofeul Carpați": **Iugoslavia, Suedia, Danemarca, Franța, Ungaria, Polonia, România A și România B.** Să încercăm acum ca prin cîteva argumente cifrice, să susținem afirmația de mai înainte, potrivit căreia unele dintre selecționatele ce vor fi prezente la Timișoara au înscrise în palmaresul lor excelente performanțe.

În această ordine de idei nu este lipsit de interes să semnalăm că handbaliștii danezi sînt cei ce la ultima ediție a campionatului mondial au cucerit medaliile de argint, disputînd finala acestei mari competiții a handbalului cu redutabila reprezentativă a Cehoslovaciei. Chiar scorul cu care au pierdut atunci (Västeras, 1967) este într-un anumit fel grăitor în direcția valorii jucătorilor de handbal din Danemarca: 11—14 (8—8). Dar, vom mai adăuga că ei au învins în semifinale formația Uniunii Sovietice, furnizînd una dintre cele mai mari surprize ale turneului final al C.M. (17—12). Printre cei mai buni jucători ai acestei echipe vom nota pe portarul **Holst** și pe **Christiansen, Nielsen, Lund, Vodsgaard** și **Kaae.** Practicînd un handbal la fel de spectaculos, cu folosirea unor subtile procedee tehnice, așa cum obișnuiesc frecvent jucătorii danezi, reprezentanții Suediei sînt și ei un team cu autentice veleități la unul din primele locuri ale „Trofeului Carpați". Valoarea unor handbaliști cum ar fi **Karstrom, Hodin, Koch, Eriksson** sau **Jarlenius** constituie un sprijin real în formularea unor asemenea veleități. Desigur că, un cuvînt greu în lupta pentru întîietate îl vor avea de spus și selecționatele **Iugoslaviei, Ungariei** și **Franței.** Prima dintre ele va aborda „Trofeul Carpați" într-o alcătuire nouă, **cu multe elemente tinere,** ceea ce nu va scădea însă prea mult din potențialul ei. Cît privește pe handbaliștii francezi și cei unguri ei sînt socotiți, pe bună dreptate, capabili oricînd să realizeze surprize.

Selecționata primă a țării noastre, clasată pe locul III la ultima ediție a campionatului mondial a obținut anul acesta cîteva performanțe meritorii, cîștigînd, printre altele, turneul organizat în primăvară de federația franceză, ca o repetiție generală a viitoarei ediții a disputei pentru titlu. În ultimul timp handbaliștii selecționați au efectuat pregătiri chiar la Timișoara, așa încît este de așteptat ca elevii antrenorilor **N. Nedef, O. Vlase** și **E. Trofin** să ne aducă satisfacția unei comportări bune.

Importanța turneului dotat cu „Trofeul Carpați" rezidă însă și în faptul că el reprezintă una dintre cele mai importante confruntări înainte de apropiatul campionat mondial. Lesne, deci, de bănuit interesul cu care antrenorii și alți specialiști așteaptă primele partide ale acestei mari competiții, în vederea căreia în orașul de pe Bega s-au făcut intense pregătiri.

Aci, în cadrul luminos al noii săli de sport din Timișoara va avea loc începînd de vineri „Trofeul Carpați" pentru echipele masculine.

Foto: A. NEAGU